

[illegible]

Օ Ր Ա Գ Ի Ր
Գ Ա Ղ Ա Գ Ա Կ Ա Ն Ի Ա Ջ Գ Ա Յ Ի Ն

የጥቅምት ፳፭ ቀን	፳፭
የጥቅምት ፳፭ ቀን	፳፭

Եղիշտական միջնակարգ	477	87
Պատկեր մեծ	783	75
Օմի՝ մասն. արժեքները	436	25
Ստանդարտական	2910	
Չեք 1 շաբաթի վրայ	73	71
1 շաբաթ, 26 Մարտ, ժամ 6 վայր	95	22
Սեպտ. քաղաքական	97	81
Օմի՝	7	16
Սեպտ. քաղաքական	40	
Սեպտ. քաղաքական	24	11
Սեպտ. քաղաքական	18	
Փոխադրված 1877	102	14
Փոխադրված 1877	11	16
Փոխադրված 1877	94	91
Փոխադրված 1877	105	14
Փոխադրված 1877	84	16
Փոխադրված 1877	104	12
Փոխադրված 1877	89	69
Փոխադրված 1877	74	14
Փոխադրված 1877	94	14
Փոխադրված 1877	95	22

ԲԱՐՈՒԹ ԲԵՐԻՐ

Ֆրանսիական լիարժեք 3 0/0	87	98
Օմի՝ մասն. արժեքները	18	07
Օմի՝ մասն. արժեքները	71	12
Փոխադրված 1877	477	50
Փոխադրված 1877	94	20
Փոխադրված 1877	107	75
Փոխադրված 1877	119	80
Փոխադրված 1877	20	35
Փոխադրված 1877	221	60
Փոխադրված 1877	78	
Փոխադրված 1877	18	10

ՆԵՐՍԵՍ ԷՔԵՆՏԻ ՆԵՐՍԵՍԱՆ

Առաջին այն Դավթաբանական զոր հան-
դուցյալ Ներսես էջն. Ներսեսյանի գե-
րեցանկային վրայ արտասանեց Մեծ. Թով-
մաս էջն. Եղիշտական, անորեն Ներսես-
յան Դավթաբանական.

Այս դաշտայ մը՝ որուն իրաքանչեւ
որ է մէջը իւր զգացման չափան տեսակ
իւր խոստացանքային կամարը տուրք զը-
մարտին համար եկեր չըպատահեր է
զայն.

Դաքի և առաջ աստուածարեալ ծայր մը
շնամբ ամբողջ զգիլով բաժանմանս՝ յիշե-
ցանկով մեղ թէ՛ առեւտրային ինն է մաս-
նան ամբողջուն՝ աստուածային վրայու-
թեամբ հաստատելով բացատրածն. և յի-
րաւի Աստուծոյ մը վրայուցանալով պէտ-
սեղան համարեցան համար թէ՛ կտու-
սած չեմք զոր կ'ողորմեր ի կուպար գե-
րեցանկային.

Մեծ բայց ամենամեծ սիրտ մը կողմ
հեղինակ մը ելեալին կը գտնէր այդ հա-
ղորդակցութիւնը որ սիրոյ զգացման
հերթաշափակուէի կը զօգէ մեր արտերն
ընդ աշխարհ, զոր անբերկրային ճակա-
տային մը ընդ հոգով ծածկել կը պա-
հանէ մեզմէ.

Մեծագոյն մասն որ աստ՝ ամբողջուն
յանման՝ լուսնութեամբ կը խոսէր այս գա-
ղաղիկ հետ, և այդ անկող խոստանա-
լիւն այն փաստ մը՝ անոր քան զգերեզ-
ման յախտնախանութեան հաստատու-
թեանը, ապա թէ՛ ոչ յիմարութիւն կ'ը-
լար բրածնին՝ խոսիլ չարտին հետ եւ աս-
կայն պէտք է խոստանալիս թէ՛ այդ լու-
սնութիւնն իւր ազգու ճարտարանութիւ-
նը ունի ներդրածը համար մեր մտաց
ու արտի վրայ.

Կարգ մ'ալ անմեղ զգայի չիկցած մի
քանի կախիլ արցունքով և կամ զգուշ-
հաւանքով կը ներգրծէր այս դաշտային
պարտականութիւնը մեր արտին վրայ ունեցած
իրաւունքներն.

Եւ նաեւ որոնց վրայն աստուածութեան
ըն ամենայն ինչ ներկի է, նոյն ինչ հայ-
հոգութեանը, զի այդ հայհոգութեանը եր-
կինք չի հասած աղբիւրի կը վերածուի ար-
դարութեան Աստուծոյն առջեւ, որն որ
գիտէ կըսէ հոր մը, մեր մը, ամենայն
մը, զաւրի մը բացատրութեանց ամենայն
մէջ ամբողջուն զգիլով վրայուց դառնու-
թեանն անհոյ քանակութեանը, և անհ
ասոր համար է որ երբեք չպիտի հայ-
հոգութեանը պատճառն չեն կայծակ-
նատուր—Ստանդարտը եւ ճանչանք ու-
րուն զիրարան յուսահատական հեծու-
թեանց այս ներկեցիլս ծնողայն և պա-
րազային, և թիւյ տանք յարցանք զի
ազատարար թիւսինը դուրս իրենց կոնն և
արցունքն անժամանակ հեծուած երիտա-
սարդիկ դաշտային վրայ.

Եւ երբ մերձաւորը եւ հեռաւորը,
ժամութեւ մը միայն ի յոյ ծանօթացեալ
կ'ողորման ստորունն ներկեցանքին՝ զերեւոյն
ասեմ Ներսեսյան՝ սորա բարձր բարձրա-
նութիւններն յիշատակելուն և անպե-
ղծ մէջ արտանմանի գոհութիւն մը ազա-
լով— Ներսես չէ՛ արդեօք եւ մեզ այդ
բարեմասնութեանը ի մտոյ զնախառն-
ութեանը՝ փայլիլ տոյր բարձրաբար, եւ
հաւաքանք կընքի այս դաշտային.

Չկարծուի սակայն թէ՛ մեր կ'ողորմեք
աստ զվարձատրող մեր վաստակոյ. քան
լիւթ— անի փոխադրած պարտականու-
թիւն մը կը կատարուէր— Եւ ամենայն
զի ձեզմէ անոնք ոչ պարտականութեան
ինչ ըլլաւ որ ճանչնի, զիտեն նաեւ թէ՛
բարեմասնութեանը ի մտոյ զնախառն-
ութեանը՝ փայլիլ տոյր բարձրաբար, եւ
հաւաքանք կընքի այս դաշտային.

Բարութիւնն մը զուգեալ արամու-
թեան հետ, ինչ որ ասէլ չհանդիպու-
կեանց ասպարիկի մէջ, անհ մը ողոր-
մածը— Երիտասարդութիւնն մը, որուն
ստացալին վրայ մեր փորձիկ և թշուա-
ռազը յոյսեր անուցանելու իրաւունքներ
ունէր, անհ մեր ողորմածը.

Վերջապէս կ'ողորմեք կ'ունի՝ այն մար-
դին, ուսկից կ'ուզէի անխախ եղած ըլ-
լալ՝ որոնք առեւի զիրար հաստատու-
թեանը, անհ մեր ողորմածը.

Իրաւ է որ մասն զմարտի մի քանի
օրուան համար միայն կրնայ բաժնի, քան
նի որ կենաց և մահու հրամայոյ Աստուծա-
մը պահանջողացած է զմեզ և յուսով լի-
ցուցած թէ՛ երկնային յախտնախանութե-
անը մը վերապահած է մեզ, բաւական
է թէ՛ օտարալ աղբիւրը սա Ներսէսին գե-
րեցանկային յատկութեանը, Այդ յատկու-
թիւնը եւ որ վարագործած են միշտ յայն
աշխարհի իւր մարդկորէն ունեցած տկա-
րութիւնը, յայդ ոչ ոք աստէն բողբո-
լից գերեզ կրցած է ըլլալ, և զոր անտե-
սեղ չանցնելիս ապացոյց մի համարե-
ր ինդրով անշուշտորէն անկեղծութեան.

—Հաւաքանք մ'ալ, և յերկնային անդ-
կը տեսնուինք, Ներսէս— Բայց զուհէ՛ որ
կը հաւատամ թէ՛ արդէն հոն ես, (զի շատ
իսկ արժանացար երկնային երկնային
թեանց՝ բարութեամբը զոր գործեցիք
ստանէ, և աստուածայինը հրահրութեան
զորս կրեցիք), պարտք մ'ալ ունիս հա-
տարելու, —Այն է ցոյցի արդիւն միմե-
րութիւնն հորը և մեզը և ամենայն կը
զաւիթը և պարագայովդ հորույն վրայ,
և այն օրը որ զիրեքը գէշեմ ամանակ
ստիպած տեսնեմք, բոլոր բարեկամը
պիտի օրհնեմք ջերմազին զու յիշատակը,
վարագործով այդ քաղցրիկ նուէրն զու
միջամտութեանը արդեանց.

1890, Մարտ 12/24

ՆՍՄԱԿ ԵՐՈՒՄԱԶԵՐԷ

ԵՐՈՒՄԱԶԻՄ, 4 Մարտ

Բերնտտեալ աշխարհի ամէն կողմ
Մեծ պահքը նշանաւոր ժամանակակի-
ցոյ մը կը համարուի, և այլ և այլ կեր-
պով կ'ընդունուի ու կը պահուի, ըս-
տաց ոչ ուրեք այնքան չափազորիւ
և անխախտիկ երեւոյթի կ'ընծայէ որչա-
յի յերուսաղեմ, եւ իրաւամբ, քանի որ
կեդրոնն է Բերնտտեալութեան, եւ ի
ձեռն ուղղութեամբ մասնաւոր հրապար-
ուհի Սուրբ քաղաքին համար իւր իւր
յատուկ եղանակ, մեծ պահքն ապա-
քեն բարձրագոյն կատարող կը կարգ-
նորէ եղանակին, զի կը գերազանցէ նո-
րա առաջին բոլոր ամենայն. Արեւու-
րութիւնն, բաղմունքն թիւսին տեսա-
րանաց, անմահ և եկեղ, արարողու-
թիւնը յոյնադրով խաչաճիւղի և օս-
նակատարութեանց, խաչաճիւղի փո-
րին երկնային, չարժանեք հաղա-
րաւոր հաստացիկոյ աստ և անդ, ի-
րմունքն նոցա եկեղեցիէ յեկեղեցի,
վանքէ վանք, և վերջապէս եւս ալ
զեւայն ամեն աղէկ և երկեղ եկեղ
նիւստաւորաց, և նմանօրինակ երեւ-
ոյթը ու տեսարանը որը յատուկ են
մեծի պահքն յերուսաղեմ, կը կարող-
ցանն արդարեւ արդեօք եւ իրենց ան-
հոգ և խիստ հոյանելի ու ամեն
պարար բնութիւն մ'ունեն.

Այս տարի մասնաւորապէս առա-
ւել ևս կը շնչուի Մեծ պահքը եղա-
կան տպաւորութիւնն, զի ամէն աղէկ
մասնաւոր եւրոպայի և Ռուս ուս-
տաւորաց թիւսն այժմէն իսկ շատ
առաւել է քան զնախորդաց, և դեռ
մինչ Զատիկի պիտի բազմանայ շատ
իւրեք տարեկան ծնունդուն չէ կայսե-
րական կամ արքայական զերեւոտա-
նի պատկանող իշխանաց մեծաւոր
զաւակներ, բայց մասնաւոր աղբիւր
կաններ, հարուստներ և բարեկեցիկ
անձին շատ կան արդէն, եւ դարձա-
նային է, բողբոջական աղբիւր, մա-
նաւոր Անդրիանայի, ալ խիստ
շատեր կուգան Մարդկանց, աղա-
ւել և ժողովրդաց համաշխարհային ցու-
ցահանդէսն մին է որ կը ներկայանա
այժմ քաղաքին մէջ, իրաքանչեւ
իւր աղալին կամ տեղական տարա-
ղով, ձեւով և կերպարանով. եւ բո-
լոր այս ամբողջ մէջը շատ տարբի
իւր կարեւոր տեղն ունի. զի հետեւ
հետէ կը հասնին Հայ ուստաւոր եւ
ամեն հաւատարմութիւն կը ցուցն
որ այս տարի ոչ մի տարի վրային
դիտի լինի նոցա թիւը. Ընդ հաւա-
քան աստեղծողներն կ'ընդունան
ուրիշ.

Բերնտտեալ և արդարեւ տեսնել հայ
ժողովրդան կրօնասիրական ոգին որ
ամեն տարի առ նուազ 1000 ուստա-
ւոր կը բերէ քրիստոնէական սուրբ
տեղեաց յերկրագործութիւն, թիւ մը
ընդ ի թէ՛ բոլոր աղալի ուստաւորաց
թիւսն հետ համեմատեմք, այլապէս
գտնենք թէ՛ աշխարհի վրայ ամենա-
բարեմասնութեանը ի մտոյ զնախառ-
նութեանը՝ փայլիլ տոյր բարձրաբար, եւ
հաւաքանք կընքի այս դաշտային.

Բայց կրօնական հոգեւորաբար մի-
թարութիւնն ի դատ աղալին օգտա-
կարութիւնն ևս ունի 1000ի չափ ուս-
տաւորաց ամեն տարի ի մի վար իր-
նալի, վասն զի առիթի կ'ունենան ի-
րարու ծանոթանալ, միմեանց դադա-
վարն հասնելու, յարաբերութիւններ
ու բարեկամութիւններ հաստատել ի-
րարու մէջ, որ բնականաբար իւր մա-
նաւոր օգուտն ունի, քանի որ աղբի
մը անդամոց ընդ միմեանս հաղորդա-
կցութիւնն միշտ նպաստաւոր իւր մա-
նաւոր ունենալ կուգած է. Այս
տեսակով միայն անհոյ ուշադրու-
ն է, որ կարճէ միշտ գոհութեամբ նը-
կատիւ. Առանց այսպիսի բարեդէպ
հանդիպման մը բարեւոր միջոց
իւրեք կենաց վանքներ առիթ չպիտի
ունենային այնքան տարաբան աղա-
կեցներ տեսնելու և ճանաչելու. Մա-
նաւոր ուշադրութեան արժանի պա-
րագայ մըն ալ սա է որ այդ 1000ի չափ
ուստաւորաց բազմութիւնը ամեն տա-
րի կը նորոգուի, զի շատ սակաւաբն
են անոնք որ մէկ անգամէ աւելի եր-
բանութիւնն ունենան Ս. տեղիքը եր-
կրդապիւրով.

Պատրիարքական Աթոռին քանի
տարեկան ի վեր թիւարկ լինելուն
պատճառաւ նախորդ ուստաւորաց ի
տես լատին և յոյն պատրիարքաց ը-
դացած նախանձնէ և աղալին փոխու-
ցած են ներկայ տարեւոր ուստաւոր-
ները որ բարեբաղդութիւնն ունեն ոչ
միայն Պատրիարքով ներկայանալ օ-
տարագրեաց առջեւ, և ալ լիւրջ և
Սրբաշնորհութեան յաճախակի խօսած
հոգեպարար և հոգեւոր թարգման-
իւր Ամեն. Տ. Պատրիարք Ս. Պատրի-
արք Հայրը՝ հալաւակ իւր ծերու-
թեան և այս տարի ընդհանուր աշ-
խարհի մէջ տիրող հիւսնապիւր միջ-
նորոգի մի քննադատ աղեկացութեան,
զորաւոր կողով մը կը ցուցնէ յաճախ
բարեւոր խօսելու և եկեղեցական հան-
դիւնի ու արարողութեանց անձամբ
նախապահելու ի յուր նոցին և ի մի-
թարութիւնն ուստաւորաց, որը պա-
ժանօք և ստիպանօք կը դիտեն Պա-
րիարք մը ներկայութեան աղալի
պատկանութեան ու վերջութիւնն ամեն-
ուրեք. ի ներքս վանքին և արտաք-
նը քաղաքն ողորմ.

ԿՐՈՆԵ ՈՒ ՄԱՆԿԻԿՆԵՐ

Մանկապարտիկի կրթանքի օրհան-
դիւն մասին շատ սիրուն և շահեկան
բաներ գրել կարելի է. Եսկայն իմ
գրեցիքն աչքի չգարծող մասերն մե-
կը պիտի ըլլալ—ԿՐՈՆԵ ՈՒ ՄԱՆԿԻԿՆԵՐ
Նախ պէտք է ըսել որ այդ կար-
մունքն ու խարտայ ամենայն ուս-
տաւոր սեւեր հաղած, անժպիտ մար-
դիկ չեն. այլ իրենց կրօնական վար-
դապետներէ բոլոր մը է իրենց. ի-
րենց Կրօնականութեան մէջ չի
նստող զիրենց, այլ ցոյց կուտայ
անն քան զայլ ձեւերու տակ, պա-
տկանութեան վրայ նկարուած ճարտար
մը փրձանը. Դասալ իւր չունի ի ձե-
ռին, փառնով, օրերով տանուած ան-
անհամար բաներ ու աստուածներ
թիւրմ մտքերով վրայ փայլեցուն. այլ
իրենց վարժարանին, փայլող չըմանք
վրայ պատկեր մը ի տես կը հանէ, և
անհ հեռաւորէք աչքեր անոր վրայ
կը դառնան, փորձիկ տարեկան ըն-
կառուած կը տեսնեն թիւթէ կտոր
ներու վրայ, իրենց վրայ մանկեղայն
իւր մըր զիրեն է, կարտեալ մարդ
օղակ օղակ գլխուն վրայ կ'ընեն. թա-
կիկներն ու տաղիկներն ունի, սիրուն
զուգարակ մը, զի լիւրջի վրայ առած,
այդու՛ ապուշ ինչ կը նայի. Այսպէս
կը տեսնեն կրօնքը, իր բոլոր էակ-
մասնայն մէջ, մարմին առած, կը պա-
մէ իրենց վարժարանին հասնելով բառ-
ով, և անհ փորձիկ երաժարք իրենց
փորձիկ Աստուծոյն պատմութիւնը
կ'ուսանին առանց դժուարութեան և
կը պատմեն ամենահետեւ հրեշտակներու
լեզուաւ, մին թիւթու, միւսն թիւթով,
սա բառերուն կէտը կտրելով, նա
մասնիկներ աւելցնելով և այսպէս չի
ընդ ի թէ՛ երաժարութիւնն մը զանազան
ձայներու, ուր Գրիգոր իրեն շատ
ընդունիլի բաներ կը գտնէ, և մը խոս-
կէն ու մայրմանքն աւելի հաճախանա-
նալ.

Մտերին վրայ տանելով տարի
կ'անցնի, որ մը կը գտնեն իրենց Յի-
սուք տանարին մէջ. հրեշտակ փայ-
ցաւոր զնա կը չըմանան հին օրի-
նաց և կամարներու միջուկները մէջ
անոց բերելն աստուածներն չորիւր
մէջ են, գլխուն վրայ լուսահիւս պիտի
կ'ընենայ. յանդուգն է իրենց պէս,
կը խօսի և ամենքն խաղա իրարմանակ
կ'ըլլան իր առջեւ. Այնուհետեւ ալ
չեն թողոր զնա. հարմիր կ'ընեն
անոր հետ. Յիւստանուն եղբրը կը
գտնեն զնա և աղանքն բարձրագ
վրայ, Յիւստանուն եղբրը կը
մանն. իրենց տարեկան օրհանգիստ
նաչ ուստերով օրհնութիւն կ'ընեն
չառնայ մը, տակաւին անոց քայլու-
ն, կրնայ մայր զիրեն մէջ նստած, սպի-
տակ թիւթիկներ ու զիրիկներ կ'ը-
կարեն առ նա. Ապա հին չափեր
սեղանին վրայ կը տեսնեն զնա. Կա-
հաւոր է իր գլուխը, մաշկը իւր.

ուստեալ մնացուալիս, ներք երեւե-
րան վրայ է, իր տիրող սեղանին կը
նայէ, պատուաւորներ անոր հետ ախ-
առակին մէջ կը թափեն, և ապա,
յա՛ւ եւ կուս կուսացած, սարով դը-
լով մասնութեան կը վազէ. Հոս ար-
կութիւնը կը տեսնու մանուկ դէմքե-
րու վրայ. Ինքնին փայլուն փայլուն
Յիւստանուն առաւորք մամն փոր-
ձանքներէն կ'անցնին, արքայադին ձայ-
նը կը լսեն, Պատրիարք փայլուն, հը-
րեկանն կրկնաւորութիւնը կը տեսնեն
և ապա խաչը, այդ ցաւոյ պատկերը
մարդիկը ցուսակն անոր ըով է. Յով-
սէփին կը յանձնեն մեռեալ Յիւստան,
նորաւոր գերեզմանին մէջ կը դնեն,
և ամալին փայլաւոր չորիւր ու
ցորեւուն հետ կ'ողորմեն զնա պա-
րակին մէջ, և իւրաքանիւ կանայց խո-
կին ու արցունքին հետ իրենց սիր-
տերը կը տանին նուէր.

Վերջին պատկերը Բնական օրհն-
է. իրենց Յիւստան հիմա մարդ ունի,
բայց զիրենք մնացած չէ. կը կոչէ ե-
րամիկին, իւր ձեռքերն անոց վրայ
կը տարածէ գծում հօր մը պէս. օրհ-
նութեան և արքայութեան կուտայ ի-
րենց. Ինչ անհոյս բերկրութիւն հո-
ւթ է հաւաքաւ փորձիկ, ամենին ալ
բարձր են. մեր հոն, երկրպագու,
փայլաւոր, քահանայ, արհեստաւոր,
զրաւոր, փառաւանք, ոչնչացած
ենք. իրենց Յիւստան ոչ միւսին կը
դարձնէ իր աչքերը, զի իրենց Աս-
տուծը ալ սեւ ունի կուսակ հաղած,
ոչ խափարկութիւն երեւին ու յոյն-
րուն վրայ, այլ փայլունքու և չորեւ
մէջ կ'օրհնէ զիրեն.

Մանկապարտիկի մանկանց կրօնքն
այս է. տարաբանութիւն անքնին բան
մը չեն գտնիր ի նմա, դրասողանե-
րու վրայ կ'ուսանին իրենց մըր կր-
օնքն ու Աստուծոյ, զոր երբեմն
քնքուշ թափիկներով լուսնի մէջ կը
բանեն մըր ու քով գլխին նստած և
տեսած են եկեղեցեաց պատկերներու
վրայ.

Այս տղերքը դրած ատեն՝ չեմ
կրնար չիշխլ ակամայ մեր միտերա-
կան քննադատութիւնը, զոր մեր գլխոյն
ուստերով իրենք ուստեղով ուս-
տեղով իրենց մարմնն ուստած անմեղ
կրօնքն, ալ կրօնի սուրբ դրացուն
վրայ առած են և կուսան շատ
անգամ. Այս, այս կերպ ուստուցում,
եւ ինչպէս և անպիտան խոր աղիւս-
թեան վրայ կ'ուսանին իրենց մըր կր-
օնքն, քննադատող կողմեր ալ ունեն
և աղետաւոր աղեկացութիւն կը դո-
ւեն հոգիներու վրայ—ձեռնարկով
և խոչ տանելով—Գրիգորի գրեցի կը-
նէ. Պատրիարք կ'ուստեղին ի
բերան ուստեղին ամենքը դասն, և
ապա բան առ բան պատմել. Այս ը-
տեղները գլխաւորաբար կրօնի դա-
ստու մասին պէտք է աւանդ, և շատ
հաւատարման մը որ աղանքներն ու
մանք, գաւառութեան այս ձեւի
տակ, մինչեւ կուսակ վերջը զրու-
նութեան և Աստուծոյն հետ. Աս-
տուցման այդ եղանակը կը ծնուցանէ
աղանքներն մէջ դէպի—Այնուհետեւ,
այնպիսի զգուշաց զոր արժանաւոր
լուս համար՝ հաղիլ թէ՛ կը բաւէ բո-
լոր աղալի կանգնը. Այս ընթաց-
քով յիշողութիւնը չարագանք, իսկ
միայն ալ կը թիւթանալ եւ ուստեղ,
այս մեղմանալութեան մէջ, ոչ ա-
պագէն կ'անան աղանքներն ըով ինք-
նագործութեան և ուստեղութեան.

Մանկապարտիկի մտաց ուստեղ
այս կերպ գտարարութիւններն և ոչ
իսկ մին ունեն. հոն միտքն զգայա-
րանաց առաւորութեան վրայ կ'ու-
ղարկուի, կ'ուստեղին գնեցով, միա-
տեղական կանգններ չունեն, ամեն
բան, ամեն բան հասնելով է իրենց.
Ոչ Յիւստան, այս կրօնքն ա

